

Mektup 17

– cirik · 11 Ocak 2021

.....zamana meydan okuyan konakların ve taş mimarisi ile dikkat çeken evlerin her birinin antika değerinde olduğunu tereddütsüz söylemeliyim , geçen hafta sonu eski Mardin'e ,daha doğrusu zaman yolculuğuna çıktık babacığım ,Savur diye bir mevki var burada, dağın kucacağına oturmuş gibi duran görkemli bir konakla tanıştım ,gelen geçene bakıyor ve kendisine çağırıyor , “Mardin içinde Mardin” diyorlar buraya ,haksız da değiller insanlar,gerçekten insanı geçmişe seyahata çıkararak bu bölgeyi , dünya da ilgiyle izliyor,turizmin kalbinin attığı noktalardan biri diyebiliriz,bu coğrafyanın her yerinde medeniyetler fışkırıyor ,modern kıyıcı zalim günümüz çağdaş sistemlere nazaran , çok daha insan çok daha samimice, yabancı insanların defalarca yaptığı ziyaretler gösteriyor ki kendi dünyalarında görmedikleri birçok değeri bu topraklarda buluyorlar, mesela şu konak, zaten Unicef tarafından dünya mimarisi kabul edilmiş Hacı Abdullah Bey Konağı bir başına görenleri büyülüyor ,ayrıca çaplı çapsiz taştan inşa edilmiş binaların dar sokaklarla kesişen yerleşim alanları tam bir masal şehri, gezindikçe alnı dövmeli kadınlar, güzel genç kızlar,güleç yüzlü çocuklar,renk, renk poşi'ler, telkariler, kaburga, işkembe dolması, içli köfte, ve Mardin'in meşhur bademi, bitim sabunu, bakırcılık, ahşap işleri, taş ustalarının yaptığı süslemeler, şifalı otlar ve Şahmeran resimleri ..vb sık sık rastladığımız antika görüntüler zamanın nasıl geçtiğini bize unutturuyordu ,daha öncede yazmıştım babacığım “Mardin gündüzleri seyranlıklar, geceleri gerdanlıklar.” diye , kiminle sohbe dursak sık sık bu deyiimi duyuyoruz,bizi günü birlik gelmiş buraların yabancıları olarak görüyorlar,oysa tam üç yıl dile kolay üç yılını burada geçireceğim mustiiii... sesimi çığlığımı duyuyor musun...dile kolay üç yıl, bana bu üç yılın çok çabuk gelip geçeceğini söyle baba ..! neyse önümüzdeki maçlara bakacağız (!),..bugünlerde ben de senin gibi karmaşık sözler ve düşünceleri kullanıyorum ,ne diyorum mesela : karanlığın rengi var mıdır ?karanlığın rengini merak ediyorum tuhaf bir sessizlik olmalı hangi göçler yaşıyordu kim bilir ,koyu özlemler içinde hangi hüznü yüzler saklanıyordu , dün geceydi ışığı söndürmüştüm uykum yok, önce simsiyah bir karanlık sonra perdeye akseden sokak ışıklarından dökülen ince parlaklıklar ,bazen bir arabanın farları ya da odama giren davetsiz gölgelerden misafirler oyalıyor beni, giderek anlamaya çalışıyorum dışarıdaki ses ışık geliş gidişlerini ,gözlerimi duygularımı kalbimi gezdiriyorum odanın duvarlarında, sık sık yer değiştiren gölgeler de olmasa farkında olmayacağım varlığımın ve bilincimin, ruh ve bedenimle hayatın içinde ,gerçeğin merkezinde yaşadığımı ,yüzümün utangaç biraz da korkulara alışık olmayan titrek bakışlarımı cesaretle tutuyorum gecenin bu alaca karanlığına ,birden aklıma kaderimi benim bilmediğim ama Rabb'imizin takdir ettiği ama benim tercih ve iradelerimle örülecek o kader elbisemi çok merak ettiğimi düşündüm ,geçen hafta gittiğim bir aile sohbetinde filimlerden ve onlardan akılda kalan sözleri konuşuyorduk ,çok sevdim o cümleyi ,filmde iki aşık diğerine “ ..alın yazımsın.. “ demiş ,ne güzel ,ne sıcak bir ifade bu, içten duygulu ,aslında alın yazısı olarak halk dilinde bilinen sırlı gelecek ,kader kavramının yorumlanmasından ibaretti ,doğrusu kader'in ,Allah'ın doğaya yerleştirdiği yasaların ölçü miktarı ,her şeyin bir ölçüsü=kaderi vardır gerçeği idi, insan için de yasalar var ,iyi güzel temiz helal meşru bir hayatın elem kederi az olur ,ama kirli haram günah gayri meşru bir hayatın bedeli ağır

olur ,yani iyilik ekersen iyilik , kötülük ekersen kötülük biçersin demektir bu , kısacası işte kader budur, bu düşüncelerimi senden öğrendim babacığım , bir yanlım varsa yaz bana , başımıza ve karşımıza gelen bizim kendi tercihlerimiz ve kazandıklarımızdır ,faturayı Allah'a çıkararak kader anlayışı Kur'an!a aykırı olduğunu biliyorum ,ben kaderimi seviyorum babacığım ,kader tarihimin ilahi çizgilerle korunmuş olduğundan rahatsız değilim aksine bana bu gizemlilik huzur bile veriyor...,neyse bu düşünceyi fazla ilerletmedim bir an geldi geçti ,perdeye vuran ışıkların gidiş gelişleri iyice uykumu kaçırdı oluşan görüntülerden film seyrederek gibi oyunlar üretmeye başladım, neredeyse ölümsüz bir hatıra rastlamış gibi(ya da antika bir eşyaya) uzun uzun üzerinde duruyor hipnoz edilmiş gibi sabit kalıyorum ,bazen de heyecanlarımı artıran resimleri oluşturuyorum ,kırık dökük parçaları birleştirmek yoruyor beni, bir bakıyorum kalkan bir toz bulutu oluyor ışık ,bir bakıyorum yarı ışıklı gölgenin ürkütücü duruşu ,dikkatimi dağıtıp gözlerimi kaçırıyorum bu kez sirenler ,itfaiye araçları ,insan sesleri ,belki yağmurlu bir gece gök gürültüleri ,babacığım işte merak edeceğin ayrıntılar sana ,görünmez yangınlar varmış gibi gel git korku nöbetlerinden farksız sanırlar ,arada bir perdenin kımıldaması bir boşluğun avucundaymışım gibi başıma doluyor, uyku tutmaması ne fena, daha anlatamadığım ne kabuslar görmüş olabilirim ,hiç uykum yok son yaprağı da kopmuş bir takvim gibi hissediyorum kendimi,hayatım kaybolmuş hissediyorum ah ne oluyor bana durmadan korkular üretiyorum birazdan ağlayacak gibi boğazıma düğümlenen nefeslerimle boğuşuyorum dili olsa da şu duvarların ve odamı esir alan alacakaranlığın konuşsalar diyorum,zaman uzadıkça uzadı kısa bir zaman dilimi uykulara dalmışım,ta ki ezan sesleriyle uyanıncaya kadar,ne güzeldi şafak vaktinin cömert ışıkları,odaya doluyor bana arkadaş oluyor,sabah ezanları da sıcak bir el gibi tutmuş uyandırmıştı beni..akşam okuldan eve gelince yorgun oluyorum ,ben böyle değildim aslında neden böyle oluyorum anlamadım , çok da ders saatim yoktu ,şimdi sen diyeceksin ki "..yaa gördün mü işte böyle oluyor benim halimi gördüğünüzde inanmıyordunuz ,bu zihni faaliyet ve herkese söz yetiştirme , ders ,uyarı kavga gürültüleri bastırma barıştırma ..vb düşün , ruh ve beden ne hale geliyor.." evet haklısın babacık düşünüyorum da istanbul'da ben eve gelirdim dışarı çıkacağım derdim de sen tepki verirdin yorgun değil misin ? işten geldin dinlen nasıl istek duyuyorsun iş dönüşü dışarı çıkmaya..." diye hayretini gizlemezdin de ben de seni anlamazdım bir de kızardım içimden sana, hem nasıl kızardım ,yoksa sen haklı mıydın :.)),şimdi görüyorum ki yerden göğe haklısın....haydi öptüm ellerinden Allah'a emanet olun ..

27.03.2015

mustafa kaya